

CULTURES

MEDITERRÀNIA 2014

IRENEU TRANIS

PLAÇA MAJOR. 17, 17.30, 18 i 18.30 H
SESSIONS DE 20 MINUTS. 2 EUROS

El narrador explica rondalles segons la tria del públic en un petit teatre. També hi serà dissabte i diumenge.

PICTO FACTO

DE CRIST REI A LA MURALLA DE SANT DOMÈNEC.
19 H. GRATUÏT

Els tres personatges de Bimborions van en patinet elèctric i porten unes bombolles mentre juguen i canten. També hi seran dissabte.

XUCLÀ I HUMET

EL SIELU. 19 H. 10 EUROS

La commovedora veu de Gemma Humet i la guitarra i les composicions de Toni Xuclà desgranen poemes de Salvador Espriu, Rosselló-Pòrcel, Carles Riba i Pere Quart.

CUNCUMÉN

VOILÀ! 20 H. GRATUÏT

Aquest grup musical té els seus inicis al Xile del 1955: és el primer en el qual va militar Víctor Jara. Actuen dins del circuit Estepa i estrenen *Con Víctor desde las raíces*.

KEPA JUNKERA & AMADEU ROSELL

TAVERNA DAMM. 00 H. 10 EUROS

Un músic basc i un de català homenatgen la música del Pirineu català amb els Tururut Bonaigua i les dues txalapartaris de Sorginak.

Entrevista Dulce Pontes

Cantant portuguesa. Enllesteix un treball que «va prendre vida pròpia». El doble àlbum «Peregrinação», que és previst que surti el novembre, inclou les cançons en castellà de «Puertos de abrigo» i les noves composicions en portuguès de «Caminho da nudez». Fa dos anys que les porta de gira perquè «crec que és un error posar-se a gravar temes que no hagi cantat en directe», i a l'escenari ha unit dos discos en «un únic projecte»

«El meu recer és el públic, l'escenari»

► La renovadora del fado cantarà avui al Kursaal un repertori amb versions en castellà i nous temes en portuguès

PEPA MAÑÉ | MANRESA

Dulce Pontes (Montijo, 8 d'abril del 1969) va respondre amb calidesa la trucada. Abans de viatjar per presentar la seva darrera proposta musical ahir a l'Auditori de Girona, dins la programació de Temporada Alta, i avui al teatre Kursaal de Manresa (21 h), en el marc de la Fira Mediterrània, es prenien un cafè a casa seva, a Bragança, al nord de Portugal, i se la notava amb ganes d'explicar el que està fent: un projecte que madura des de fa quatre anys i que té «la bogeria» d'acabar de gravar a final de mes. És un doble àlbum, titulat *Peregrinação*, que ha de ser al mercat el novembre.

► Els recitals que la porten a Catalunya després de quatre anys d'absència es titulen *Puertos de abrigo*...

■ Bé, això és una mica un embolic... i per culpa meva! La gira manté el títol de *Puertos de abrigo*, però es tracta d'un projecte de gairebé quatre anys que va prendre vida pròpia. Estava gravant temes en castellà i, a la vegada, també un disc en portuguès. Vaig començar fa dos

anys una gira amb els dos projectes alhora i en directe incloïa temes en portuguès del nou. El públic m'ha ensenyat que es tracta d'un únic projecte. El concert és un viatge, que titulo *Peregrinação*.

► Com va néixer *Puertos de abrigo*, una revisió de lletres poètiques com *La leyenda del tiempo*, de Lorca; i *Negras sombras*, de Rosalía de Castro?

■ És un projecte que ha nascut de la passió. De la passió per Piazzola, de qui ja havia interpretat diferents coses; per *Indio Toba*, de Jairo i Mercedes Sosa; per *La guitarra*, d'Atahualpa Yupanki... I en portuguès he buscat fer allò més despulat, més íntim, amb composicions pròpies, que he agrupat a *Caminho da nudez*. I també estic enllentint un DVD amb els concerts a Roma, Budapest i Atenes. Lluito per escollir les cançons, perquè han de ser de 60 minuts com a màxim!

► No és més habitual publicar primer un disc i després sortir de gira?

■ El públic em dona la llibertat de cantar el que estic construint en els concerts. Jo no me'ls prenc com una successió de cançons, sinó una forma de fer viatjar les persones, també amb la sonoritat. I així les cançons es cons-

trueixen en directe, amb moments d'improvisació amb els músics. Ja ho he fet de gravar temes que no havia cantant en directe i després pensar: «quin error!». El contacte amb el públic fa les cançons més vives. És un risc que m'encanta.

► Com s'ho fa per fer-se propis temes que són tan populars que ja són de tothom?

■ Sentia des de les entranyes: «això s'ha de cantar». I és un procés de recerca, de trobar la teva pròpia veu dins de tantes veus que ja han intentat *Sólo le pido a Dios* o *Alfonsina y el mar*. No vull sonar presumptuosa, però és simple: es tracta de posar-hi l'ànima.

► No te vayas és el primer tema que ha compost en castellà. Com la va atraure el poema del seu amic Maxi de la Peña?

■ L'estava llegint i immediatament la música em va sonar al cap i vaig baixar al petit estudi que tinc a casa, que anomeno les catacumbes, tot i que és confortable. Va sorgir de forma espontània.

► Compon amb el piano i també escriu. Què és la poesia?

■ La poesia és una forma de despulgar-te,

de compartir. Hi ha sentiments que només es poden descriure amb la poesia. M'encanta, però, com em passa amb el piano, no tinc temps de desenvolupar-la com m'agradaria.

► Quin és el seu recer, el seu Puerto de abrigo?

■ Estar amb el públic, a l'escenari. Necessito compartir la música. Encara em cal l'escenari. Més endavant, quan ja no tingui la mateixa capacitat... No m'agradaria seguir cantant fent pena. I en els moments de soledat també sempre hi ha una música: Amália Rodrigues i Elis Regina.

► Què significa per a vostè el fado?

■ Mai m'he volgut tancar en el fado, però l'estimo i no puc passar sense. Sempre hi torno. Ja ho dic en una de les noves cançons: «és el meu destí sense fi. No sóc jo qui canto el fado, és ell qui em canta a mi». La música popular és una paleta de colors infinita i m'inspira molt.

ADRIAN DUMITRASCU